

Als ik deze man in de kroeg was tegengekomen, had ik vast werk van hem gemaakt

KOONK EPN 6020
48
KOONK EPN 6

Viva's Dionne op stap met een echte **gigolo**

De twinkeling in zijn ogen, DIE ZACHTTE ZOEN..

Ik ben nú al verkocht

En dan sta ik weer buiten, in beter gezelschap dan ik had durven dromen.

Een gigolo bestellen? Natúúrlijk durfde ze dat, riep Viva's Dionne Pool enthousiast. Maar als ze dan aan de telefoon moet kiezen tussen een Arubaanse man met een penis van 20 cm of een man van Indische afkomst van wie de penismaat onbekend is...

Hoe kom je eigenlijk aan een gigolo? Dat was de belangrijkste vraag die zich aandeede, nadat ik enthousiast 'ja' had gezegd tegen mijn eerste opdracht voor een Viva-reportage. Geen idee had ik. Ik besloot wat rond te vragen bij vrienden. Stuk voor stuk ruimdenkende types die de meest uiteenlopende mensen kennen, met de meest uiteenlopende beroepen en achtergronden. Maar vreemd genoeg kende geen van mijn ruimdenkende vrienden een gigolo. Wel waren de mannen maar al te graag bereid om zichzelf op te offeren. "Is de nood zo hoog?" was de vraag. Het was alweer duidelijk. Van deze partij hoefde ik geen hulp te verwachten tijdens mijn zoektocht. De Gouden Gids dan maar. Escortbureaus genoeg, maar het aanbod vind ik eerlijk gezegd toch niet echt aantrekkelijk. Namen als College Girls en Dutch Students

trekken me nu niet bepaald aan. Ik probeer het op internet. Alles wat je zoekt, is daar meestal wel te vinden. En dan kan ik misschien meteen wat foto's bekijken. Als ik bij een zoekmachine het woord 'gigolo' intoets, krijg ik wel tien pagina's met wereldwijd gigolo's in de aanbieding. Aangezien ik in Amsterdam woon, zal ik mij toch moeten beperken tot deze regio. De eerste paar sites die ik bezoek, doen bedreigend aan. Het is tenslotte niet meteen mijn eerste intentie om ook sex met de heer in kwestie te hebben. Er worden harde beloften gemaakt over grootte van penissen en speciale vaardigheden. Dat is niet per se wat ik voor deze avond in gedachten heb. Ik wil een goed gesprek en een leuke avond. De moed zakt me behoorlijk in de schoenen als ik van de ene site naar de andere surf. Het zijn stuk voor stuk escortbureaus die ik niet

Terwijl ik me afvroeg of dit soort mannen nog wel bestaan, blijken ze gewoon te huur!

← eens zou durven bellen. Tot ik bij de pagina kom van Women of the World. Na de drukke, sterk erotisch getinte sites is deze een verademing. Een escortbureau dat zijn eerste pagina begint met spirituele quotes kan volgens mij nooit slechte bedoelingen hebben. In hun intro vertellen ze wat over zichzelf. Het is een bureau dat gerund wordt door vrouwen! Dat alleen al is voor mij reden genoeg om te gaan bellen.

Een vriendelijke vrouw begeleidt me door het hele orderproces. "Wat zoekt u precies?" Tall, dark and handsome, intelligent, lief, kortom prettig gezelschap, zeg ik. Ze omschrijft een paar van haar heren die ze in de aanbieding heeft. Ze biedt er een aan van Arubaanse afkomst met een penis van twintig centimeter. Volgens haar is hij ietwat macho en 1.92 m lang. Ook heeft ze in haar portfolio een man van Indische afkomst van wie ze de penismaat niet weet. Hij zou 1.80 m zijn en zeer charmant. Ik besluit dat ik me laat verrassen en ga voor de charmante Indo. Op een rustige en vriendelijke manier wordt een hele

vragenlijst afgewerkt zodat de heer in kwestie precies op mijn wensen zal aansluiten. Ze vertelt wat het gaat kosten en vraagt of ik van tevoren zou willen afrekenen. Dan vraagt ze waar ik hem zou willen ontmoeten. Eh, wat voor soort eten vindt hij lekker?

"Mevrouw, het is uw avond en hij past zich volledig aan uw wensen aan."

"O, eh, natuurlijk", stamel ik nog. Misschien ben ik toch wat minder assertief dan ik dacht. "Mag ik u hierover nog even terugbellen?"

Ik voel me klungelig. Eindelijk heb ik de kans om dingen op mijn manier te laten verlopen, en dan pak ik het zo aan. Wat zal ze wel niet van me denken! Maar goed, ik besluit dat het restaurant La Margarita moet worden. De sfeer daar is zeer relaxed. En de keuken is Caraïbisch dus dat kan bijna niet verkeerd gaan.

Wanneer ik aan verschillende mensen vertel wat mijn plannen voor de avond zijn, wordt er verbaasd gereageerd. "Dat je dat durft!" Zo had ik het nog niet eens bekeken. Viel er iets te durven? Deed ik nu

iets engs? Ik schud de gedachte snel van me af. Ik ben een zelfstandige vrouw van de wereld en ik 'durf' best op stap te gaan met een gigolo. Of toch niet?

Als ik aan de bar aanschuij, wordt me meteen een drankje aangeboden. "U wacht nog op uw gezelschap?" De vrolijke serveerster kijkt me ondeugend aan. Alsof ze weet wat er staat te gebeuren. Of verbeeld ik het me? Stiekem begin ik toch zenuwachtig te worden. Stel je voor dat het niet klikt. Of dat ik hem niet om aan te zien vind. Of nog erger, dat hij mij niks vind en het niet kan verbergen.

De deur gaat open. Er stapt een heer binnen die volgens mij Indisch aandoet. Toch niet. Het is niet mijn gigolo. Waar ben ik aan begonnen! De zenuwen gieren door mijn lijf. Weer gaat de deur open. Maar dit keer is het een man die duidelijk van negroïde afkomst is. Waarom heb ik ook afgesproken in het bekendste 'homostraatje' van Amsterdam? Logisch dat hier veel heren komen. De spanning is ondraaglijk. Op het moment dat ik besluit dat het nog niet te laat is om de boel af te blazen, komt hij binnen. Hij herkent me meteen. Met een ondeugende twinkeling in zijn ogen en de meest charmante lach die ik in tijden heb gezien, stapt hij op me af. Hij geeft me een zachte zoen op mijn wang en ik ben meteen verkocht. Het feit dat ie zo knap is, wil natuurlijk wel helpen. Het ijs is meteen gebroken en we kletsen alsof we elkaar al jaren kennen. Dan excuseert hij zich. "Ik moet even het bureau bellen om te zeggen dat ik ben aangekomen. Zullen we meteen afrekenen, dan hebben we dat maar gehad."

O ja, even vergeten dat ik hem gewoon betaal om mij gezelschap te houden. Op een zo discreet mogelijke manier overhandig ik hem de enveloppe. "Ik ben zo terug," fluistert hij in mijn oor en hij aait me over mijn schouder.

Dit is ongelooflijk. Als ik deze man in de kroeg was tegengekomen, had ik waarschijnlijk werk van hem gemaakt. We drinken en praten nog wat aan de bar. Tegen de tijd dat we aan tafel schuiven, zijn we al een uur verder. De serveerster geeft ons de kaart en hij vraagt beleefd of ik wel of niet een voorgerecht wil bestellen. Ik ben gek op

zalm en weet toevallig dat de zalm met papaja in dit restaurant heerlijk is, dus het antwoord is ja. Dat de avond daardoor langer zal duren dan gepland maakt mij niets uit. Als hoofdgerecht bestelt hij de red snapper. Als de serveerster vertelt dat de bereiding van dit gerecht 45 minuten duurt, vraagt hij netjes om mijn toestemming. "Bestel wat je wilt," verzeker ik hem. Al duurt het drie dagen, jij mag eten wat jij lekker vindt.

Dan komt de barman met twee prachtige cocktails aanzetten. "Van mij," zegt m'n gigolo met een knipoog. Alsof de seksuele spanning niet al om te snijden is! Dit kan er ook nog wel bij. Een cocktail, om me nog roziger te maken dan ik al ben. Terwijl we op het eten wachten, vraagt hij of ik het nog leuk heb. En of ik het nog leuk heb. Ik ben in beter gezelschap dan ik had durven dromen. De man in kwestie is een heuse gentleman. Terwijl ik me al die tijd heb afgevraagd of ze nog wel bestonden, blijken ze gewoon te huur. Toch voelt het niet zo. Het voelt alsof ik een leuke date heb, met een heel leuke man. Een man wiens prioriteit op dat moment is, mij een heerlijke avond te bezorgen.

We praten honderduit. Hij vertelt over zijn interessante leven, ik over het mijne. En tussendoor krijg ik op de juiste momenten, de juiste complimenten.

Ik blijf me over hem verbazen. Behalve dat deze man er goed uitziet, is hij ook nog intelligent en heeft hij een spirituele kijk op het leven. Maar niks aan hem is overdreven. Zijn manier van doen, zijn uiterlijk, de dingen die hij zegt. Alles in de juiste dosering. En nog nagenietend van het lekkere eten en het leuke gesprek verlaten we samen het restaurant.

De volgende dag gaat de telefoon. Een medewerkster van Women of the World. Of alles naar wens is geweest. Het enige wat ik schaapachtig kan zeggen, is "Jaaaaaaa... Heerlijk, dank je." Hoe dat zo? Daarover lees je volgende week meer in Viva. In elk geval heb ik de hele avond geen chocola gegeten. ■

Wat is ie leuk! En dan krijg ik ook nog op de juiste momenten de juiste complimenten

Dat de avond langer gaat duren dan gepland, maakt me niets uit. Integendeel!

Volgende week: Voorzichtig pakt hij mijn handen, die natuurlijk trillen van de zenuwen...